

Paagjældende til at handle, maa virke uheldigt. Sligt kan let komme til at udøve en Indflydelse ved en Sag som denne, ved hvis Bedømmelse dog ethvert af det høie Things Medlemmer vil føle, at det, hvorpaa det kommer an, er en rolig Betragtning, en reiskerbig Opfattelse af de foreliggende Forhold. Idet der her er bestemte Ting, der træde frem for En med et Udseende, som om de bestemt vidne om Misligheder, maa man vel vogte sig for at antage, at de have havt deres Oprindelse fra et Forsæt hos den Paagjældende, der giver disse Forhold Charakter som strafværdige; men det er netop dette, jeg lægger det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds til Last, at han har sammenblandet disse Ting, at han har ladet fremtræde Bevæggrunde til disse objective Kjendsgjerninger, uden at saadanne bestemt foreligge. Han har i det Hele — og dette gjør mig det forklarligt, at det ærede Medlem tager Sagen, som han gjør — paa et bestemt Punkt i sit Foredrag sammenblandet, hvad der er svigagtig Villie, og hvad der kunde være en ikke med svigagtig Villie eller Forsæt i Forbindelse staaende urigtig Opfattelse af Forholdene, og han har sat disse to Ting ved Siden af hinanden, saaledes at han ved at betegne Kammerherre Brettons Forhold har sagt, at det ikke alene er Villien, det kommer an paa, men ogsaa Opfattelsen fra Brettons Side, saaledes at, hvis denne har opfattet Forholdet galt og urigtigt, saa maatte dette bevirke, at han ikke kunde blive affædiget efter § 1. Der var i det Hele taget Meget i det ærede Medlems Foredrag, som jeg troer, man med Grund kunde anke over, men jeg skal endnu blot tilføje Noget om Maaden, hvorpaa jeg er kommen til det Skjøn, at der ikke var Grund til at anlægge justitiel Tiltale imod Kammerherre Bretton. Gjennemgaaer man omhyggeligt hele Forhøret, saa holder jeg mig overbeviist om, at man ved en Afveining af Alt, hvad der er fremkommet fra de afhørte Sider, vil komme til den Overbeviisning, at der ikke er oplyst et Forhold, som ved Domstolene kunde paadrage Kammerherre Bretton Strafsansvar. Der er en Mængde — det indrømmer jeg — Kjendsgjerninger af den Bestaffenhed, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds

fremhævede, men der er i Forhørene Intet, som oplyser, at disse Kjendsgjerninger have deres Oprindelse fra en svigagtig Hensigt; den første Betingelse for, at der kan være Spørgsmaal om en Domsfælbelse, mangler i Forhørene. Man kan tage de enkelte Ting, som saaledes ere blevne dragne frem, man kan tage de Vidnesbyrd, der ere aflagte af den Ene eller den anden af dem, som ere blevne afhørte, og man vil finde, at Ingen af dem har udsagt Noget, om hvilket det lader sig sige, at det godtgjør, at der har været et saadant strafbart Forsæt, en saadan strafbar Hensigt. Og tager man Forhørene i deres Heelhed, lader Alt afveie, det Ene mod det Andet, saa kommer man til det samme Resultat. Men — og jeg kan overmaade godt forstaae det, navnlig for Mindretallets Vedkommende — man har meent, at disse enkelte Ting vare af den Bestaffenhed, at de ikke kunde tænkes iværksatte, uden at der har været et strafbart Forsæt. Smidlertid vil jeg dog erindre det høie Things Medlemmer om, at alt dette er foregaaet i en Periode, hvor der netop med Hensyn til Landeinddommes Værdirundt omkring i Landet sandt aldeles overdrevne Forestillinger Sted, om ikke med Hensyn til deres øieblikkelige Værdi, saa dog med Hensyn til, hvad der i sin Tid kunde komme ud af dem. Nu kommer jeg til det, hvorpaa jeg vil lægge den afgjørende Vægt, idet jeg siger, at der mangler Oplysninger om Straffskylden, og det er, at man ved at læse Forhørene faaer det bestemte Indtryk, at Kammerherre Bretton har været ganske forunderlige, excentriske og exalterede Forestillinger om sin Eiendoms Værdi, om hvad der kunde bringes ud af den, naar visse Foranstaltninger bleve truffene, naar man fik Entrepriser istand, som han ansaae for at ville blive særdeles indbringende. Disse exalterede Forestillinger, hvis Tilværelse tildeels understøttes ved Udsagn af Personer under Forhørene, ere gaaede saa særdeles vidt, at jeg kunde betegne disse — jeg tør sige — sygelige Fornemmelser, disse overdrevne Forestillinger, meget stærkere, end jeg anseer det for passende. Det var dette Standpunkt, jeg kom til at indtage, efterat have gennemgaaet Forhørene. — Foruden det, jeg har sagt om Maaden, hvorpaa den ærede Rigsbogsmand for Frederiksborg